

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 20ής Οκτωβρίου 2004
για την κρατική ενίσχυση C 40/02 (ex N 513/01) προς τα Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ
[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2004) 3919]
(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)
(2005/246/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, περί των νέων κανόνων ενισχύσεως της ναυπηγικής βιομηχανίας ⁽¹⁾,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ⁽²⁾ σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 16ης Ιουλίου 2001, η Ελλάδα κοινοποίησε στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων προς την εταιρεία Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ (εφεξής «Ελληνικά Ναυπηγεία»). Η κοινοποίηση υποβλήθηκε μετά από σειρά επαφών που είχε η Επιτροπή με τις ελληνικές αρχές, αφού πληροφορήθηκε τα εν λόγω μέτρα.
- (2) Με επιστολή της 5ης Ιουνίου 2002 ⁽³⁾, η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁴⁾ στη γλώσσα του πρωτοτύπου, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ελλάδα την απόφασή της να εγκρίνει ορισμένα από τα εν λόγω μέτρα κρατικών ενισχύσεων και να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με ορισμένα άλλα μέτρα (εφεξής «τα επίμαχα μέτρα»), και συγκεκριμένα το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου αριθ. 2941/2001 που ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, διάφορα θέματα σχετικά με τα Ελληνικά Ναυπηγεία.
- (3) Οι ελληνικές αρχές απάντησαν στην Επιτροπή με επιστολές της 16ης Σεπτεμβρίου 2002 και της 13ης Δεκεμβρίου 2002. Η Επιτροπή έλαβε επίσης παρατηρήσεις από έναν ενδιαφερόμενο, με επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 2002. Οι παρατηρήσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στις ελληνικές αρχές με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2002.
- (4) Με επιστολή της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, οι ελληνικές αρχές ζήτησαν παράταση της προθεσμίας για να απαντήσουν στις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων και πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η ελληνική κυβέρνηση σχεδίαζε την κατάργηση των επίμαχων μέτρων κρατικής ενίσχυσης, με έκδοση σχετικού νόμου. Ζήτησαν, πάντως, παράταση κατά τρεις μήνες της προθεσμίας για να απαντήσουν στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 186 της 6.8.2002, σ. 5.

⁽³⁾ SG(2002) D/230101.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 186 της 6.8.2002, σ. 5.

- (5) Με επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2003, οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να καταργήσει τα δύο επίμαχα μέτρα και ζήτησαν περαιτέρω παράταση κατά τρεις μήνες της προθεσμίας για την εφαρμογή της απόφασης αυτής. Με επιστολή της 3ης Απριλίου 2003, οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η κατάργηση των δύο μέτρων επρόκειτο να περιληφθεί σε ένα «προσεχές» νομοσχέδιο.
- (6) Με επιστολή της 1ης Αυγούστου 2003, η Επιτροπή ζήτησε από τις ελληνικές αρχές να υποβάλουν το σχέδιο του νόμου για την κατάργηση των μέτρων και να γνωστοποιήσουν πότε επρόκειτο να ψηφιστεί από την Ελληνική Βουλή. Με επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2003, οι ελληνικές αρχές απάντησαν στην Επιτροπή ότι τα επίμαχα μέτρα επρόκειτο να καταργηθούν με νόμο.
- (7) Με επιστολή της 11ης Νοεμβρίου 2003, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από τις ελληνικές αρχές να γνωστοποιήσουν το κείμενο του νόμου για την κατάργηση των δύο μέτρων και τον χρόνο της ψήφισής του. Με επιστολή της 24ης Ιανουαρίου 2004, οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η κατάργηση των δύο μέτρων είχε περιληφθεί σε ένα νομοσχέδιο που επρόκειτο να ψηφιστεί από την Ελληνική Βουλή έως τις 13 Φεβρουαρίου 2004.
- (8) Με επιστολή της 17ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε από τις ελληνικές αρχές πληροφορίες σχετικά με την πορεία της κατάργησης των μέτρων. Οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή με επιστολή της 29ης Απριλίου 2004 ότι η κατάργηση των δύο μέτρων αποτελούσε πρόθεση της «νέας διοίκησης». Επίσης, με την ευκαιρία μιας συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 28 Ιουνίου 2004 μεταξύ υπαλλήλων της και των ελληνικών αρχών, η Επιτροπή υπενθύμισε στις ελληνικές αρχές τη δέσμευσή τους να καταργήσουν τα επίμαχα μέτρα.
- (9) Ωστόσο, σύμφωνα με πληροφορίες που έχει η Επιτροπή, η Ελλάδα δεν έχει προβεί μέχρι στιγμής σε καμία ενέργεια για την κατάργηση των επίμαχων μέτρων. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ με έκδοση αρνητικής απόφασης σχετικά με τα δύο επίμαχα μέτρα.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

A. Νομική βάση

- (10) Ο νόμος αριθ. 2941/2001 (στο εξής αναφερόμενος ως «ο νόμος») ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, ζητήματα σχετικά με τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Ο νόμος εκδόθηκε τον Αύγουστο του 2001 και δημοσιεύθηκε στο τεύχος Α της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στις 12 Σεπτεμβρίου 2001.

B. Εγκριθείσα ενίσχυση

- (11) Με επιστολή της 5ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾, η Επιτροπή ενέκρινε ενίσχυση ύψους 29,5 εκατ. ευρώ, την οποία προτίθετο να χορηγήσει η Ελλάδα σύμφωνα με τον προαναφερθέντα νόμο για να ενθαρρύνει την εθελουσία αποχώρηση από τα Ελληνικά Ναυπηγεία εργαζομένων που απασχολούνται στη ναυπήγηση επιβατηγών ή εμπορικών πλοίων. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η ενίσχυση αυτή πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 και, ως εκ τούτου, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Γ. Διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

- (12) Ταυτόχρονα, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ⁽²⁾, κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν παρατηρήσεις ⁽³⁾. Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για το κατά πόσον συμβιβάζονται τα δύο μέτρα ενίσχυσης με τον κανονισμό του 1998 για τη ναυπηγική βιομηχανία.

⁽¹⁾ SG(2002) D/230101.

⁽²⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης.

⁽³⁾ ΕΕ C 186 της 6.8.2002, σ. 5.

(13) Όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 στην αξιολόγηση των επίμαχων μέτρων, η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως κοινοποιηθείσες ενισχύσεις. Δεδομένου ότι προβλέπονται σε νόμο ο οποίος έχει ήδη τεθεί σε ισχύ από τις 12 Σεπτεμβρίου 2001, και στο βαθμό που η ισχύς τους δεν έχει στο μεταξύ ανασταλεί, θεωρούνται παράνομη ενίσχυση.

(14) Παρόλο που η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό των εφαρμοστέων κανόνων για την αξιολόγηση των παράνομων κρατικών ενισχύσεων⁽¹⁾ δεν αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98, του οποίου η ισχύς έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2003, για λόγους πάγιας πρακτικής, η Επιτροπή θα εφαρμόσει αυτό τον κανονισμό στην παρούσα υπόθεση. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή θα κατέληγε στο ίδιο συμπέρασμα, ακόμη και αν τα μέτρα είχαν αξιολογηθεί με βάση το ισχύον πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία⁽²⁾.

α) Άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου

(15) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου, το κράτος αναλαμβάνει την κάλυψη μέρους των μελλοντικών συνταξιοδοτικών δαπανών της επιχείρησης. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, ο συνταξιοδοτούμενος λαμβάνει εφάπαξ ποσό που αντιστοιχεί συνήθως στο 40 % της αποζημίωσης που λαμβάνει ένας εργαζόμενος που απολύεται. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, το Δημόσιο θα καλύψει εν μέρει το κόστος αυτό κατ' αναλογία του χρόνου υπηρεσίας του εργαζομένου στα Ελληνικά Ναυπηγεία προτού πωληθούν στους νέους μετόχους. Το σχετικό ποσό καταβάλλεται στην επιχείρηση κατόπιν αιτήσεώς της. Με βάση τη διάταξη αυτή, επομένως, διασφαλίζεται ότι το Δημόσιο θα καταβάλλει μέρος αυτού του εφάπαξ ποσού μέχρι το έτος 2035, οπότε θα έχουν συνταξιοδοτηθεί και οι τελευταίοι εργαζόμενοι που απασχολούσε η επιχείρηση κατά το χρόνο μεταβίβασής της στους νέους μετόχους.

β) Άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου

(16) Το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου αφορά τρία στοιχεία από τον ισολογισμό της επιχείρησης στις 31 Δεκεμβρίου 1999: «αφορολόγητα αποθεματικά», «έκτακτα αποθεματικά» και «ποσά προοριζόμενα για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου», τα οποία απαλλάσσονται από οποιονδήποτε φόρο ή άλλες επιβαρύνσεις, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων.

(17) Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, ο φορολογικός συντελεστής για την κεφαλαιοποίηση αφορολόγητων αποθεματικών ανώνυμων εταιρειών που δεν έχουν μετοχές εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ανέρχεται σε 10 %. Αυτό σημαίνει ότι ο συμψηφισμός αφορολόγητων αποθεματικών με ζημιές παρελθουσών χρήσεων συνεπάγεται την εφαρμογή φορολογικού συντελεστή 10 % επί του σχετικού ποσού. Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, τα αφορολόγητα αποθεματικά ανήλθαν σε 112 εκατ. ευρώ και οι σχετικοί φόροι αντιστοιχούν, συνεπώς, σε 11,2 εκατ. ευρώ.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(18) Με επιστολή της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, οι ελληνικές αρχές υπέβαλαν τις πρώτες παρατηρήσεις τους σχετικά με τα επίμαχα μέτρα⁽³⁾. Συγκεκριμένα, οι ελληνικές αρχές τόνισαν ότι σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία⁽⁴⁾, τα έκτακτα αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται φορολογούνται χωριστά με συντελεστή 5 % (στο βαθμό που είχαν ήδη φορολογηθεί κατά τη δημιουργία τους) και όχι με συντελεστή 10 %, όπως ανέφερε η Επιτροπή. Συνεπώς, το σχετικό επίμαχο ποσό είναι 171 282 ευρώ και όχι 342 564 ευρώ.

(19) Επιπλέον, οι ελληνικές αρχές επεσήμαναν ότι, κατά την κεφαλαιοποίησή τους, τα ποσά που προορίζονται για την αύξηση του κεφαλαίου υπόκεινται μόνον σε φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου με συντελεστή 1 %, και συνεπώς δεν φορολογούνται με συντελεστή 10 % όπως αναφέρεται στην επιστολή της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, το σχετικό ποσό είναι 255 906 ευρώ και όχι 2,55 εκατ. ευρώ, όπως υπολογίστηκε από την Επιτροπή κατά την κίνηση της διαδικασίας έρευνας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 119 της 22.5.2002, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ C 317 της 30.12.2003, σ. 11.

⁽³⁾ Στην ίδια επιστολή, οι ελληνικές αρχές ζήτησαν επίσης παράταση κατά τρεις μήνες της προθεσμίας για να δώσουν πλήρη απάντηση, λόγω της «ευαισθησίας, της πολυπλοκότητας και της σοβαρότητας» του θέματος.

⁽⁴⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 6 του νόμου αριθ. 2459/97.

- (20) Οι ελληνικές αρχές συμπέραναν συνεπώς ότι το συνολικό ποσό ύψους 11,2 εκατ. ευρώ που αναφέρεται στην επιστολή της Επιτροπής όσον αφορά τα αφορολόγητα αποθεματικά, πρέπει να διορθωθεί σε 8,69 εκατ. ευρώ με βάση τους ακόλουθους υπολογισμούς:

Κεφαλαιοποίηση αφορολόγητων αποθεματικών	43 544 350 ευρώ × 10 %	4 354 435 ευρώ
Έκτακτα αποθεματικά	39 155 498 ευρώ × 10 %	
Εκποίηση ακινήτων	3 525 645 ευρώ × 5 %	3 915 550 ευρώ 171 282 ευρώ
Έκτακτο αποθεματικό που φορολογήθηκε κατά τη σύσταση του		
Μετοχές υπέρ το άρτιο ⁽¹⁾	Αφορολόγητο	—
Καταθέσεις μετόχων	25 590 609 ευρώ × 1 %	255 906 ευρώ
Σύνολο		8 697 173 ευρώ

(¹) Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το στοιχείο αυτό αντιστοιχεί σε εισφορές των μετόχων για αύξηση του κεφαλαίου. Οι εισφορές για αυξήσεις του κεφαλαίου κατά κανόνα δεν φορολογούνται.

- (21) Παρά τις αντιρρήσεις τους όσον αφορά τον υπολογισμό των σχετικών ποσών, οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή στην ίδια επιστολή ότι η ελληνική κυβέρνηση σχεδίαζε την κατάργηση των νομοθετικών διατάξεων για τις οποίες η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ. Στην επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2003, οι ελληνικές αρχές ενημέρωσαν επίσημα την Επιτροπή για την απόφασή τους να καταργήσουν τις δύο διατάξεις. Η πληροφορία αυτή επιβεβαιώθηκε σε όλες τις επόμενες επιστολές των ελληνικών αρχών με ημερομηνίες 3 Απριλίου και 1η Οκτωβρίου 2003 και 24 Ιανουαρίου και 29 Απριλίου 2004.
- (22) Η Επιτροπή μπορεί, ως εκ τούτου, να υποθέσει ότι οι ελληνικές αρχές συμφωνούν με το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

IV. ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (23) Στις 9 Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις των αντιπροσώπων των Ναυπηγείων Ελευσίνας, εταιρείας που είναι ανταγωνιστής των Ελληνικών Ναυπηγείων, σε απάντηση στην ανακοίνωσή της με την οποία κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις για την ενίσχυση κατά της οποίας κίνησε τη διαδικασία. Οι παρατηρήσεις κοινοποιήθηκαν στην Ελληνική Δημοκρατία με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2002.
- (24) Τα Ναυπηγεία Ελευσίνας θεώρησαν ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής δικαιολογούν περαιτέρω έρευνα, ιδίως όσον αφορά την ακριβή φύση των αποθεματικών και το ακριβές επίπεδο της παραγωγικής ικανότητας των Ελληνικών Ναυπηγείων στις ναυπηγικές και ναυπηγο-επισκευαστικές εργασίες για πολεμικά (75 %) και εμπορικά (25 %) πλοία.
- (25) Όσον αφορά τα αποθεματικά, που αποτελούν αντικείμενο της έρευνας της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση, τα Ναυπηγεία Ελευσίνας επεσήμαναν ότι η Επιτροπή θα πρέπει να ελέγξει αν ο φορολογικός συντελεστής που θα εφαρμόζοταν σύμφωνα με την ισχύουσα ελληνική νομοθεσία στα εν λόγω αποθεματικά που χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση ζημιών, θα ισούτο με 10 % αν δεν είχε τεθεί σε ισχύ ο νόμος αριθ. 2941/2001.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (26) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, κάθε ενίσχυση που χορηγείται από κράτος μέλος ή με κρατικούς πόρους υπό οποιαδήποτε μορφή και νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό με την ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζει τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές. Σύμφωνα με πάγια νομολογία των ευρωπαϊκών δικαστηρίων, το κριτήριο του επηρεασμού του εμπορίου πληροίται αν η αποδέκτρια επιχείρηση ασκεί οικονομικές δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών.

- (27) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ναυπηγικές εργασίες είναι οικονομική δραστηριότητα που αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Συνεπώς, η εν λόγω ενίσχυση εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- (28) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της συνθήκης ΕΚ, κατηγορίες ενισχύσεων που καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία προτάσει της Επιτροπής, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το Συμβούλιο εξέδωσε στη βάση αυτή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98.
- (29) Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον καθορισμό των εφαρμοστέων κανόνων για την αξιολόγηση των παράνομων κρατικών ενισχύσεων, το συμβιβασμό των παράνομων κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά θα πρέπει να αξιολογείται με βάση τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης. Παρόλο που η ανακοίνωση αυτή δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση, για λόγους πάγιας πρακτικής, η Επιτροπή θα εφαρμόσει εν προκειμένω τον εν λόγω κανονισμό, δεδομένου μάλιστα ότι θα κατέληγε στο ίδιο συμπέρασμα, ακόμη και αν τα μέτρα είχαν αξιολογηθεί με βάση το ισχύον πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία⁽¹⁾.
- (30) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98, οι «ναυπηγικές εργασίες» περιλαμβάνουν την κατασκευή αυτοπροωθούμενων ποντοπόρων εμπορικών πλοίων. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι τα Ελληνικά Ναυπηγεία κατασκευάζουν τέτοια πλοία και ότι συνεπώς αποτελούν επιχείρηση που διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98.
- (31) Η Επιτροπή συνεπώς έπρεπε να αξιολογήσει τα επίμαχα μέτρα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98, εφόσον νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό στις ναυπηγικές και επισκευαστικές εργασίες εμπορικών και επιβατηγών πλοίων. Όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το 75 % των ναυπηγικών δραστηριοτήτων των ελληνικών ναυπηγείων αφορούν στρατιωτικές δραστηριότητες, πράγμα που έχει συνέπειες όσον αφορά την κρατική ενίσχυση που εμπίπτει στο άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου.
- α) Άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου
- (32) Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, το κράτος θα καλύπτει μέρος του κόστους της εφάπαξ αποζημίωσης συνταξιοδότησης, κατ' αναλογία του χρόνου υπηρεσίας του υπαλλήλου στα Ελληνικά Ναυπηγεία πριν από την πώλησή τους, σε σύγκριση με τον αριθμό των ετών που παρέμεινε εργαζόμενος στην εταιρεία μετά την ιδιωτικοποίησή της. Η διάταξη εξασφαλίζει επομένως ότι μέρος αυτού του εφάπαξ ποσού θα καταβάλλεται από το Δημόσιο μέχρι το 2035, οπότε θα έχουν συνταξιοδοτηθεί και οι τελευταίοι από τους εν λόγω εργαζόμενους.
- (33) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έδωσαν οι ελληνικές αρχές, το κόστος του μέτρου αυτού θα ανέλθει σε 7 εκατ. ευρώ κατ' ανώτατο όριο, αλλά λόγω του ότι ορισμένοι εργαζόμενοι δεν θα παραμείνουν μέχρι τη συνταξιοδότησή τους, το εκτιμώμενο κόστος θα είναι 4 εκατ. ευρώ. Δεδομένου ότι οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι το 75 % των εργαζομένων που αφορά το μέτρο απασχολούνται στον τομέα των πολεμικών πλοίων, υπολογίστηκε ότι το συνολικό ποσό της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης για τις ναυπηγικές και επισκευαστικές εργασίες σε επιβατικά και εμπορικά πλοία θα ανέλθει περίπου σε 1 εκατ. ευρώ (που αντιστοιχεί στο 25 % των υπαλλήλων που αφορά το μέτρο).
- (34) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο αυτό αποτελεί ενίσχυση λειτουργίας, δεδομένου ότι συνεπάγεται μείωση του κόστους που βαρύνει κανονικά την επιχείρηση κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων της. Δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1540/98 δεν προέβλεπε την εν λόγω ενίσχυση, η Επιτροπή συνάγει ότι αυτή δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.
- (35) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η αναφορά στην αναλογία 75-25 % όσον αφορά τις πολεμικές και εμπορικές ναυπηγικές και ναυπηγο-επισκευαστικές εργασίες, αντίστοιχα, βασίζεται στις δηλώσεις των ελληνικών αρχών. Η αναλογία αυτή δεν αποτέλεσε αντικείμενο της επίσημης διαδικασίας έρευνας στην υπόθεση αυτή. Ωστόσο, η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει, ως προς αυτό, τα συμπεράσματα στα οποία ενδέχεται να καταλήξει εν συνεχεία η Επιτροπή, στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών.

⁽¹⁾ Επισημαίνεται ότι η εφαρμογή του ισχύοντος πλαισίου δεν θα μετέβαλε την τελική έκβαση της παρούσας διαδικασίας, δεδομένου ότι δεν προβλέπει ενισχύσεις λειτουργίας, όπως και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1540/98.

β) Άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου

- (36) Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η εταιρεία μπορεί να μετατρέψει ορισμένα αποθεματικά που απαλλάσσονται φορολογίας σε μετοχικό κεφάλαιο, χωρίς να καταβληθεί ο προβλεπόμενος από τη νομοθεσία φόρος 10 %, εφόσον τα αποθεματικά αυτά χρησιμοποιούνται για τον συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων. Τα αποθεματικά αυτά απαλλάσσονται από κάθε φόρο ή άλλες επιβαρύνσεις, ώστε να μπορούν να συμψηφιστούν με τις ζημιές παρελθουσών χρήσεων.
- (37) Το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου αφορά τρία στοιχεία του ισολογισμού της εταιρείας: «αφορολόγητα αποθεματικά», «έκτακτα αποθεματικά» και «ποσά προοριζόμενα για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου». Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, ο φορολογικός συντελεστής για την κεφαλαιοποίηση αφορολόγητων αποθεματικών από ανώνυμες εταιρείες, που δεν έχουν μετοχές εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ανέρχεται σε 10 %. Αυτό σημαίνει ότι ο συμψηφισμός αφορολόγητων αποθεματικών με ζημιές παρελθουσών χρήσεων συνεπάγεται την εφαρμογή φορολογικού συντελεστή 10 % επί του σχετικού ποσού. Κατά τις ελληνικές αρχές, τα αφορολόγητα αποθεματικά ανήλθαν σε 112 εκατ. ευρώ και ο αντίστοιχος φόρος σε 11,2 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με την ισχύουσα ελληνική φορολογική νομοθεσία.
- (38) Η επιχείρηση επωφελείται από τις φοροαπαλλαγές για τον συμψηφισμό των εν λόγω αποθεματικών με ζημιές παρελθουσών χρήσεων και συνεπώς οι απαλλαγές αυτές πρέπει να θεωρηθούν κρατική ενίσχυση. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1540/98 δεν προέβλεπε τέτοιου είδους ενίσχυση και η Επιτροπή καταλήγει επομένως στο συμπέρασμα ότι η διάταξη αυτή δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Συγκεκριμένα:

Αφορολόγητα αποθεματικά

- (39) Η Ελλάδα θεωρεί ότι η φοροαπαλλαγή μέρους των αφορολόγητων αποθεματικών των Ελληνικών Ναυπηγείων (περίπου 43 εκατ. ευρώ) δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργεί για την εταιρεία όφελος ίσο προς το 10 % των ποσών που διαγράφηκαν για την εταιρεία αυτή, επειδή ο νόμος αριθ. 2367/95 για τη μερική ιδιωτικοποίηση και εξυγίανση της εταιρείας, στον οποίο στηρίχτηκε προγενέστερη απόφαση⁽¹⁾ που εξέδωσε η Επιτροπή το 1997 σχετικά με τη διαγραφή χρεών, προέβλεπε τη διαγραφή κατά 99 % όλων των υφιστάμενων υποχρεώσεων της εταιρείας. Η σχετική διάταξη εφαρμόζοταν για όλες τις υποχρεώσεις, είτε αυτές αναφέρονταν στα βιβλία της εταιρείας είτε όχι, καθώς και για εκείνες που θα δημιουργούνταν έως τις 31 Ιανουαρίου 1996.
- (40) Η Ελλάδα υποστηρίζει ότι εάν τα Ελληνικά Ναυπηγεία είχαν συμψηφίσει μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 1996 τις ζημιές παρελθουσών χρήσεων με τα αφορολόγητα αποθεματικά, ο προκύπτων φόρος 10 % για το ποσό ύψους 43 εκατ. ευρώ θα είχε δημιουργήσει φορολογική υποχρέωση που θα είχε διαγραφεί κατά 99 % βάσει του νόμου 2367/95. Υποστηρίζουν περαιτέρω ότι η εταιρεία θα μπορούσε ακόμη και σήμερα να προσκομίσει τα έγγραφα διακανονισμού με βάση αυτή τη διάταξη. Επομένως, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, η μόνη ωφέλεια που αποκομίζει σήμερα η εταιρεία με τον κατά 100 % συμψηφισμό των αφορολόγητων αποθεματικών με τις ζημιές παρελθουσών χρήσεων ανέρχεται στο ποσό των 43 000 ευρώ (1 % του 10 % των 43 εκατ. ευρώ).
- (41) Κατά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή επεσήμανε δύο προβλήματα στην παραπάνω επιχειρηματολογία. Πρώτον, η σχετική απόφαση της Επιτροπής του 1997 καθορίζει το ακριβές ποσό της διαγραφής χρεών που επιτρέπεται να πραγματοποιήσουν τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Η Επιτροπή δεν μπορεί να εγκρίνει νέες διαγραφές χρεών βάσει της απόφασής της του 1997, εφόσον δεν μπορεί να υπάρξει υπέρβαση του ανώτατου ποσού που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Εξάλλου, η απόφαση του 1997 δεν προβλέπει τη δυνατότητα καμίας περαιτέρω διαγραφής χρεών στο μέλλον, ακόμη και αν η εν λόγω διαγραφή αφορά την περίοδο πριν από τα τέλη του 1996.
- (42) Επομένως, η Επιτροπή, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεραίνει ότι η προτεινόμενη φοροαπαλλαγή για τον συμψηφισμό των εν λόγω αποθεματικών με ζημιές παρελθουσών χρήσεων ανέρχεται στο ποσό των 4,3 εκατ. ευρώ και ότι η εταιρεία επωφελείται από το ποσό αυτό· κατά συνέπεια, η φοροαπαλλαγή αυτή συνιστά κρατική ενίσχυση. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1540/98 δεν προβλέπει τέτοιου είδους ενίσχυση και, επομένως, η Επιτροπή συνάγει ότι αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.
- (43) Για το υπόλοιπο ήμισυ των αφορολόγητων αποθεματικών, ύψους περίπου 39 εκατ. ευρώ, η Ελλάδα υποστηρίζει ότι προέρχονται από πώληση ξενοδοχείου το 1956 και απαλλάχθηκαν της φορολογίας με βάση την τότε ισχύουσα νομοθεσία. Η φορολογική απαλλαγή ύψους 3,9 εκατ. ευρώ για το ποσό αυτό φαίνεται να αποτελεί επίσης ενίσχυση, η οποία δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Κρατικές ενισχύσεις C 10/94 (ex NN 104/93) Ελλάδα (EE C 306 της 8.10.1997, σ. 5).

- (44) Η επίσημη έρευνα της Επιτροπής αφορούσε επίσης ένα άλλο κονδύλιο ύψους 0,2 εκατ. ευρώ που αφορά την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο. Οι ελληνικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι οι εισφορές αυτές, που προορίζονταν επίσης για την αύξηση του κεφαλαίου δεν φορολογούνται κανονικά.

Έκτακτα αποθεματικά

- (45) Όσον αφορά τα έκτακτα αποθεματικά ύψους 3,4 εκατ. ευρώ, οι ελληνικές αρχές υποστηρίζουν ότι τα σχετικά ποσά φορολογήθηκαν σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τον χρόνο σύστασής τους γενικές φορολογικές διατάξεις και για τον λόγο αυτό ο συμψηφισμός του εν λόγω κονδυλίου με ζημιές προηγούμενων χρήσεων δεν επιφέρει φορολογικό όφελος. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι το ποσό αυτό περιλαμβάνεται στον ισολογισμό της εταιρείας, και συγκεκριμένα στα αποθεματικά. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι ο συμψηφισμός του ποσού αυτού με ζημιές παρελθουσών χρήσεων πρέπει επίσης να φορολογηθεί με συντελεστή 10 % σύμφωνα με την ισχύουσα γενική φορολογική νομοθεσία.
- (46) Επομένως, η φοροαπαλλαγή που σχετίζεται με τα έκτακτα αποθεματικά και η οποία ανέρχεται στο ποσό των 340 000 ευρώ, μπορεί επίσης να θεωρηθεί ενίσχυση και συνεπώς, για τους ίδιους λόγους, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ενίσχυση αυτή δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Ποσά προοριζόμενα για την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

- (47) Τα «ποσά που προορίζονται για την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου», ύψους 25,6 εκατ. ευρώ, αντιπροσωπεύουν, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το ποσό που κατέβαλε το ελληνικό Δημόσιο ως αποζημίωση στα Ελληνικά Ναυπηγεία για το κόστος μείωσης του προσωπικού κατά περίπου 1 000 εργαζόμενους μεταξύ 1996 και 1997. Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το ποσό αυτό δεν πρέπει να φορολογηθεί, εφόσον χρησιμοποιείται για τον συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων.
- (48) Στο βαθμό που η επιχείρηση έπρεπε να είχε φορολογηθεί με συντελεστή 10 % για το προαναφερθέν ποσό, η Επιτροπή συνάγει ότι η ενίσχυση ύψους 2,56 εκατ. ευρώ υπό μορφή φοροαπαλλαγής για τον συμψηφισμό του σχετικού ποσού με ζημιές παρελθουσών χρήσεων δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Χρησιμοποίηση ζημιών παρελθουσών χρήσεων για σκοπούς φοροαπαλλαγής

- (49) Η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου επιτρέπει τη χρήση ζημιών παρελθουσών χρήσεων για λογιστικούς σκοπούς χωρίς χρονικό περιορισμό. Κατά την κίνηση της διαδικασίας έρευνας στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες για το κατά πόσον το στοιχείο αυτό προσφέρει από μόνο του στα Ελληνικά Ναυπηγεία ένα πλεονέκτημα σε σχέση με την ισχύουσα γενική φορολογική νομοθεσία.
- (50) Οι ελληνικές αρχές δεν διαβίβασαν σχετικές πληροφορίες. Ωστόσο, το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση ανέφερε επανειλημμένα στην Επιτροπή ότι δεσμεύεται να καταργήσει το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου στο σύνολό του, αποτελεί επαρκή απόδειξη ότι το μέτρο αυτό θα πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι συνιστά κρατική ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.
- (51) Γενικά, η αξιολόγηση των επίμαχων μέτρων από την Επιτροπή, όπως περιγράφεται στην επιστολή προς την Ελληνική Δημοκρατία της 5ης Ιουνίου 2002, δεν μεταβλήθηκε από τις πληροφορίες που παρέσχε η Ελλάδα. Επιπλέον, η Ελλάδα φαίνεται ότι συμφωνεί με την ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά το μη συμβιβασίμο της ενίσχυσης, που προκύπτει από τα επίμαχα μέτρα, με την κοινή αγορά, και για τον λόγο αυτό δεσμεύτηκε επανειλημμένα⁽¹⁾ να καταργήσει τα δύο επίμαχα μέτρα με σχετικό νόμο.

(1) Όπως περιγράφεται παραπάνω στις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 9.

VI. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

- (52) Η Επιτροπή έλαβε επίσημη καταγγελία για κρατική ενίσχυση που φέρεται να έχει χορηγήσει η ελληνική κυβέρνηση προς τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Επί του παρόντος εξετάζονται οι ισχυρισμοί που περιέχονται στην καταγγελία αυτή. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει την έκβαση αυτής ή οποιασδήποτε άλλης έρευνας την οποία έχει κινήσει ή πρόκειται ενδεχομένως να κινήσει σχετικά με εικαζόμενες κρατικές ενισχύσεις προς τα Ελληνικά Ναυπηγεία.
- (53) Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος σχετικά με τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 4 του νόμου⁽¹⁾, η Επιτροπή σημειώνει ότι κατέστησαν άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι με την παρούσα απόφαση διατάσσεται η εξ ολοκλήρου κατάργηση της σχετικής διάταξης.

VII. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (54) Οι ελληνικές αρχές συμφώνησαν σιωπηρά με την εκτίμηση της Επιτροπής ότι τα δύο επίμαχα μέτρα αποτελούν κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με τη συνθήκη. Παρά τη δέσμευση των ελληνικών αρχών να καταργήσουν τις δύο διατάξεις με την ψήφιση σχετικού τροποποιητικού νόμου από την Ελληνική Βουλή, αυτό δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα. Η Επιτροπή είναι επομένως υποχρεωμένη να περατώσει τη διαδικασία που κίνησε με την επιστολή της 5ης Ιουνίου 2002 εκδίδοντας απόφαση με την οποία διατάσσει την Ελληνική Δημοκρατία να καταργήσει τα δύο μέτρα και να ανακτήσει κάθε ενίσχυση που έχει τυχόν χορηγηθεί στη βάση αυτή.
- (55) Η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να καταργηθούν ουσιαστικά, ούτως ώστε να εξαλειφθεί το στοιχείο κρατικής ενίσχυσης που συνεπάγονται. Ειδικότερα, δεδομένου ότι τα Ελληνικά Ναυπηγεία μπορούν να τύχουν των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου και δυνάμει άλλων νομοθετικών διατάξεων, η Ελλάδα πρέπει να εξασφαλίσει ότι και αυτές οι διατάξεις θα καταργηθούν εξίσου και ότι, εάν έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις βάσει αυτών, θα ανακτηθούν από τον αποδέκτη τους.
- (56) Οι ελληνικές αρχές ανέφεραν στην Επιτροπή ότι δεν χορηγήθηκε καμία ενίσχυση βάσει των δύο επίμαχων διατάξεων. Ωστόσο, η Επιτροπή επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή τους στο γεγονός ότι σε περίπτωση που έχει τυχόν καταβληθεί οποιαδήποτε ενίσχυση βάσει των επίμαχων διατάξεων, θα πρέπει να ανακτηθεί εξ ολοκλήρου και χωρίς καθυστέρηση.
- (57) Το άρθρο 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 επιτρέπει στην Επιτροπή να λάβει αρνητική απόφαση μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 6, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει. Οι πληροφορίες που υπέβαλαν οι ελληνικές αρχές δεν μετέβαλαν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή ότι οι επίμαχες διατάξεις οδηγούν στη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.
- (58) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή περατώνει τη διαδικασία έρευνας που κίνησε στις 5 Ιουνίου 2002 σχετικά με τα μέτρα βάσει των οποίων τα Ελληνικά Ναυπηγεία απαλλάσσονται από φόρους, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου, και το Δημόσιο καλύπτει μέρος των μελλοντικών συνταξιοδοτικών δαπανών για τους εργαζόμενους που απασχολούνται στον τομέα των εμπορικών πλοίων, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2. Τα μέτρα αυτά συνιστούν κρατική ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 και, επομένως, με την κοινή αγορά,

⁽¹⁾ Σε υπόμνημα που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το συνολικό ύψος των φόρων από τους οποίους απαλλάχθηκαν τα Ελληνικά Ναυπηγεία με βάση την επίμαχη διάταξη είναι περίπου 34 εκατ. ευρώ. Σε επόμενη αναφορά του, ο καταγγέλλων επισημαίνει επίσης ότι το ποσό της ενίσχυσης βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 2 του νόμου υπερβαίνει το 1 εκατ. ευρώ, ενώ οι φοροαπαλλαγές των οποίων θα μπορούσαν να τύχουν τα Ελληνικά Ναυπηγεία βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 4 του νόμου μπορούν να υπολογιστούν ως ακολούθως: α) 14,625 εκατ. ευρώ από τον συμψηφισμό των αποθεματικών ύψους 39 εκατ. ευρώ· β) 4,66 εκατ. ευρώ από τα αποθεματικά ύψους 43 εκατ. ευρώ, 0,2 εκατ. ευρώ και 3,4 εκατ. ευρώ (με την επιφύλαξη της γνωμοδότησης Έλληνα φοροτεχνικού)· και γ) ποσό που αντιστοιχεί σε αποθεματικά ύψους 85,6 εκατ. ευρώ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου αριθ. 2941/2001 θεσπίζουν κρατικές ενισχύσεις προς την εταιρεία Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

Κατά συνέπεια οι ενισχύσεις αυτές απαγορεύεται να υλοποιηθούν.

Άρθρο 2

Σε περίπτωση που έχει ήδη καταβληθεί κρατική ενίσχυση στην εταιρεία Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ βάσει των δύο διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1, η Ελλάδα θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των εν λόγω ενισχύσεων.

Στην περίπτωση αυτή, η ανάκτηση πραγματοποιείται αμελλητί και σύμφωνα με τις διαδικασίες της ελληνικής νομοθεσίας, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές εξασφαλίζουν την άμεση και αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Επί των ποσών που πρέπει να ανακτηθούν οφείλονται τόκοι για όλο το χρονικό διάστημα από τη θέση τους στη διάθεση του αποδέκτη μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση.

Οι τόκοι υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που περιέχονται στο κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής⁽¹⁾.

Η Ελλάδα καταργεί το μέτρο ενίσχυσης και ματαιώνει την πληρωμή όλων των εκκρεμών ενισχύσεων, από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η Ελλάδα ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης για τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Οκτωβρίου 2004.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.